כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי׃ ותהר
עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן
קראה שמו יהודה ותעמוד מלדת׃ ותרא רחל כי לא
ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב
הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי׃ ויחר אף יעקב ברחל
ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן׃
ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי
ואבנה גם אנכי ממנה׃ ותתן לו את בלהה שפחתה
לאשה ויבא אליה יעקב׃ ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃
ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן
על כן קראה שמו דן׃ ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל
בן שני ליעקב׃ ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי
עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי׃ ותרא לאה כי
עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה
ליעקב לאשה׃ ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן׃
ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד׃ ותלד זלפה
שפחת לאה בן שני ליעקב׃ ותאמר לאה באשרי כי
אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר׃ וילך ראובן
בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם
אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי
בנך׃ ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם
את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה
תחת דודאי בנך׃ ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא
לאה לקראתו ותאמר אלי תבא כי שכר שכרתיך
בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא׃ וישמע אלהים

ותהר ותלד לו בן חמישי׃ ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא את שמו יששכר׃
ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב׃ ותאמר לאה
זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי
ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבולן׃ ואחר
ילדה בת ותקרא את שמה דינה׃ ויזכר אלהים את
רחל וישמע אלהים אליה ויפתח את רחמה׃ ותהר
ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי׃ ותקרא
את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר׃ ויהי
כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן
שלחני ואלכה למקומי ולארצי׃ תנה את נשי ואת
ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת
את עבדתי אשר עבדתיך׃ ויאמר אליו לבן אם נא
מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך׃
ויאמר נקבה משכרתך עלי ואתנה׃ ויאמר אליו
אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך
אתי׃ כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך
יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי׃
ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה
אם תעשה לי את הדבר הזה אשובה ארעה צאנך
אשמר׃ אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה
נקד וטלוא וכל שה חום בכבשים וטלוא ונקד בעזים
והיה שכרי׃ וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבא
על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים
וחום בכבשים גנוב הוא אתי׃ ויאמר לבן הן לו יהי
כדברך׃ ויסר ביום ההוא את התישים העקדים
והטלאים הטלאות כל אשר לבן בו וכל חום בכבשים
ויתן ביד בניו׃ וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב
ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת׃ ויקח לו יעקב
מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן
מחשפת על המקלות אשר על פני השקתות אשר
תבאן הצאן לרבת לנכח הצאן ויעמן בבאן לשתות׃
ויעמן הצאן אל המקלות וילדן הצאן עקדים לטלאים
ונקדים וטלואים׃ והכבשים הפריד יעקב וישת פני
הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן ויתן לו עדרים
לבדם ולא שתם על צאן לבן׃ והיה בכל יחם הצאן
המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן
ברהטים להיחם במקלות׃ ובהעטף הצאן לא ישים
ויהי העטפים ללבן והמקשרים ליעקב׃ ויפרץ האיש
מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים
וחמרים׃ וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב
את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל
הכבוד הזה׃ ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ
אבתיך ולמולדתך ואהיה עמך׃ וישלח יעקב ויקרא
לרחל ולאה השדה אל צאנו׃ ויאמר להן ראה אנכי
את פני אביכן כי אינו אלי כתמול שלשם ואלהי
אבי היה עמדי׃ ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי
את אביכן׃ ואביכן התלני ושנה את משכרתי עשרת
מנים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי׃ אם כה יאמר
נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה
יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים׃
ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי׃ ויהי בעת
יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה התישים
העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים׃ ויאמר אלי
מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני׃ ויאמר
שא נא עיניך וראה כל התישים העלים על הצאן
עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן
עשה לך׃ אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה
אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת
ושוב אל ארץ מולדתך׃ ותען רחל ולאה ותאמרנה
לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו׃ הלוא נכריות
נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו׃
כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו
ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה׃ ויקם יעקב
וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים׃ וינהג את כל
מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר
רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען׃
ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים
אשר לאביה׃ ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי
הגיד לו כי בורח הוא׃ ויברח הוא וכל אשר לו ויקם
ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד׃ ויגד ללבן
ביום השלישי כי ברח יעקב׃ ויקח את אחיו עמו וירדף
אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד׃
ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר
אליו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע׃
ולבן בא אל יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והגיד
לבן עם אחיו בהר הגלעד׃ ויאמר לבן אל יעקב מה
עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבי חרב׃
למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך
בשמחה ובשירים בתף ובכנור׃ ולא נתתני לנשק
לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות׃ יש לאל ידי לעשות
עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר
לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ ועתה הלוך הלכת
כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי׃
ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל
את בנותיך מעמי׃ עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה
נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב
כי רחל גנבתם׃ ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה
ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה
ויבא באהל רחל׃ ורחל לקחה את התרפים ותשמם
בכר הגמל ותשב עליהם ויחש לבן את כל האהל
ולא מצא׃ ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי
לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא
מצא את התרפים׃ ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב
ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי׃
כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים
נגד אחי ואחיך ויוכחו בין שנינו׃ זה עשרים שנה
אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא
אכלתי׃ טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי
תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה׃ הייתי ביום אכלני
חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני׃ זה לי עשרים
שנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשני בנותיך
ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים׃
לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי
עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אמש
הוכיח׃ ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים
בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי
מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו׃ ועתה
לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך׃
ויקח יעקב אבן וירימה מצבה׃ ויאמר יעקב לאחיו
לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על
הגל׃ ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃
ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא
שמו גלעד׃ והמצפה אשר אמר הנה יצף יהוה ביני
וביניך כי נסתר איש מרעהו׃ אם תענה את בנתי
ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים
עד ביני וביניך׃ ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה
והנה המצבה אשר ירתי ביני וביניך׃ עד הגל הזה
והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם
אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת
לרעה׃ אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי
אביהם וישבע יעקב בפחד אביו זבח זבח בהר ויקרא
לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר׃ וישכם
לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך
וישב לבן למקומו׃ ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו
מלאכי אלהים׃ ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים
זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃ וישלח יעקב
מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃
ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר
עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה׃ ויהי לי שור
וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני
למצא חן בעיניך׃ וישבו המלאכים אל יעקב לאמר
באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות
איש עמו׃ ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם
אשר אתו והצאן והבקר והגמלים לשני מחנות׃
ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה
המחנה הנשאר לפליטה׃ ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם
ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך
ואיטיבה עמך׃ קטנתי מכל החסדים ומכל האמת
אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן
הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ הצילני נא מיד אחי
מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים׃
ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול
הים אשר לא יספר מרב׃ וילן שם בלילה ההוא
ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו׃ עזים מאתים
תישים עשרים רחלים מאתים אילים עשרים׃ גמלות
מיניקות ובניהן שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה
אתנות עשרים ועירים עשרה׃ ויתן ביד עבדיו עדר
עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני והרוח תשימו
בין עדר ובין עדר׃ ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך
עשו אחי ושאל אתך לאמר למי אתה ואנה תלך
ולמי אלה לפניך׃ ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא
שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו׃ ויצו גם
את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי
העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם
אתו׃ ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר
אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה
פניו אולי ישא פני׃ ותעבר המנחה על פניו והוא
לן בלילה ההוא בתוך המחנה׃ ויקם בלילה ויקח
את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר
ילדיו ויעבר את מעבר יבק׃ ויקחם ויעבירם את
הנחל ויעבר את אשר לו׃ ויותר יעקב לבדו ויאבק
איש עמו עד עלות השחר׃ וירא כי לא יכל לו ויגע
בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו׃
ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי
אם ברכתני׃ ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב׃
ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי
שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ וישאל יעקב
והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך
אתו שם׃ ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי
אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃ ויזרח לו השמש
כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו׃ על כן
לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף
הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃
וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע
מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל
שתי השפחות׃ וישם את השפחות וילדיהם ראשנה
ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים׃
והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד
גשתו עד אחיו׃ וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על
צוארו וישקהו ויבכו׃ וישא את עיניו וירא את הנשים
ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר
חנן אלהים את עבדך׃ ותגשנה השפחות הנה והילדיהם
ותשתחוין׃ ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוו ואחר
נגש יוסף ורחל ויתשתחוו׃ ויאמר מי לך כל המחנה
הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני׃
ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך׃ ויאמר
יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי
מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני׃
קח נא את ברכתי אשר הובאת לך כי חנני אלהים
וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃ ויאמר נסעה ונלכה
ואלכה לנגדך׃ ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים
והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל
הצאן׃ יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה
לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד
אשר אבא אל אדני שעירה׃ ויאמר עשו אציגה נא
עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן
בעיני אדני׃ וישב עשו ביום ההוא לדרכו שעירה׃
ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת
על כן קרא שם המקום סכות׃ ויבא יעקב שלם עיר
שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני
העיר׃ וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו
מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ ויקם שם
מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃ ותצא דינה בת
לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ וירא
אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב
אתה ויענה׃ ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את
הנערה וידבר על לב הנערה׃ ויאמר שכם אל חמור
אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה׃ ויעקב
שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקניו
בשדה וחרש יעקב עד בואם׃ ויצא חמור אבי שכם
אל יעקב לדבר אתו׃ ובני יעקב באו מן השדה כשמעם
ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה
בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה׃ וידבר
חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו
נא אתה לו לאשה׃ והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו
ואת בנתינו תקחו לכם׃ ואתנו תשבו והיתה הארץ
לפניכם שבו ורכלו והאחזו בה׃ ויאמר שכם אל אביה
ואל אחיה אמצא חן בעיניכם וכאשר תאמרו אלי
אתן׃ הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו
אלי ותנו לי את הנערה לאשה׃ ויענו בני יעקב את
שכם ואת חמור אביו בדבר וידברו אשר טמא את
דינה אחתם׃ ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר
הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה
הוא לנו׃ אך זאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמול
לכם כל זכר׃ ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם
נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד׃ ואם לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו׃
וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור׃
ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב
והוא נכבד מכל בית אביו׃ ויבא חמור ושכם בנו
אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר׃ האנשים
האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וירכלו אתה
והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו
לנשים ואת בנתינו נתן להם׃ אך באת לזאת יואתו
לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול
לנו כל זכר כאשר הם נמולים׃ מקנהם וקנינם וכל
בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו׃
וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו
וימולו כל זכר כל יצאי שער עירו׃ ויהי ביום השלישי
בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי
דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר׃
ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את
דינה מבית שכם ויצאו׃ בני יעקב באו על החללים
ויבזו העיר אשר טמאו אחתם׃ את צאנם ואת בקרם
ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃
וכל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם
את כל אשר בבית׃ ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי
עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי
מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי׃
ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו׃ ויאמר אלהים אל
יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח
לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך׃ ויאמר
יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי
הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם׃
ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה
אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי׃
ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת
הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה
אשר עם שכם׃ ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים
אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב׃ ויבא
יעקב לוז אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל
העם אשר עמו׃ ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל
בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו׃
ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל
תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות׃ וירא אלהים
אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו׃ ויאמר
לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי
אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל׃
ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל
עמים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו׃ והארץ
אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך
אחריך אתן את הארץ׃ ויעל מעליו אלהים במקום
אשר דבר אתו׃ ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר
אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃
ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אלהים
בית אל׃ ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא
אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה׃ ויהי בהקשותה
בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך
בן׃ ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני
ואביו קרא לו בנימין׃ ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת
הוא בית לחם׃ ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא
מצבת קבר רחל עד היום׃ ויסע ישראל ויט אהלה
מעבר למגדל עדר׃ ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא
וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע
ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר׃ בני לאה בכור
יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן׃
בני רחל יוסף ובנימין׃ ובני בלהה שפחת רחל דן
ונפתלי׃ ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני
יעקב אשר ילד לו בפדן ארם׃ ויבא יעקב אל יצחק
אביו ממרא קרית הארבע אשר שם אברהם ויצחק
גרו׃ ויהי ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה׃
ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים
ויקברו אתו עשו ויעקב בניו׃

זה סכום קרוי ומדרש
יוצרה במלה חדרים יפה׃
ש שלוח הין גדריו והכיון
לעבו וקריון שם זהובן
ן עשרים ומכבדותיה
כחנה ועל שם שלוה ו
בחיתוב קריון ורי והשפש
אורה שנאלחב יוסף
ואחלקי ומעמה על ההדחב
ותקבי קשה מעשיה׃
אומרה איולוי שערית
ומעט לא זכרה הנעים הכנה׃
כי כך עשוה חזקב אמרך
מאוך והלוא התעבו עליה׃
מתה מכאן ואי שאין לן
בעם שחשוב בחיה׃
החסדת וכי בוקמוהו אנ ׃
ומיך זות אומחת יוסף
כאבו אמכו לא זה לן בנים
אני יעץ לי בעם ומוך ומעב
ולא ומעב׃ על ברכי ומעו
אורבי׃ ואכמה גם אהן
ב׃ אומרה לן יזקק אמ
היו לן בעם מיהנב וחגר
ומשען ׃הנב שחיה אוי לה
ן יזקעני ה כנוסה עמת
לבוחה׃ אומרה יוסף
הדחב הזה ומעב הנה
יו ומחני׃ ואכמה גם אנבי
כשרוה׃ דעני׃ יעני ומכני׃
עם סו לא׃ יזקק נפתלי ומחס
לן סריון עבמו ומחכרדך
עוייד פתלו חכוריים ומחת
המיקוס טחמהיחך עבה
אחוכו ליכות למעב ומק
מעדשון לעון עקש ומפלת
מעקמותי והתעקחו מי
עמיוות ומחלוים ומקוס
להיות טוה ואחותי גם
יכולתי׃ המכיאו עליהי
ויוקלוס תיכנעו לשון
ותחילה כמו מפעלי אל
עמפלט בקשות החכיסת
ומנן נתקבלתי כאחותי

נסתלתי נתקבלה ימילתי ותלד
ולשה בבטן מוא קדיני חזיאוזלפ
לכי שהיתה בחוירה ומטון ותעוקת
ישתם ומין הדיוק שכרבזד אקי
ואחות יחת יעקב ותהי לבן ולאהד
שוו יבין שומעבטין לן ואהיעקב
עשבוי׃ין שמעבה הגבולה ונבולה
והזעה לקשה׃ בא גד ביזוסיפן
טובלי׃ סמו גד וביוסיפן ואי
ויודש אנדה טוגל אהלו כימי

דרא שמיה לוי ושלי את עוד וילדת
בר ואמרת הדא זמנא אודי קדם׃
על כן קרת שמית יהודה וקמרת
מלמילד וחות מדחל אוילא ילדת
ליעקב וקנאת רחל באחתה ואמרת
ליעקב הב לי בנין ואם לא אמיתא אנא׃
ותתיהב רגזא דיקין ברחל ואמר
המיבי אנת בלישא הלא מן קדמיי תקפן
די מנע מנך ולדא ויניקין ואמרת
הא אמתי בלהה עול לותה תליד
ואנא ארפי ואתבני את אנא מדה׃
ויהבת ליה ית בלהה אמתה לאתו ועל
ליתה יעקב׃ ועוליאת בלהה וילידת
ליעקב בר׃ ואמרת רחל דנני אלהים וגם שמע
קבל צלותי ויהבת ליפי על כן קרת
שמיה דן׃ ועברת עוד וילידת בלהה
אמתא דרחל בר תנין ליעקב
ואמרת רחל קפיל בשיתיי מן
אחתחנותי בילודתי חמירת דיהוי
לי ולדא באחזבי אנת אתיהיב ליומקרת
שמיה נפתלי׃ וחות לאה ארי קמית
מלמילד ויהבת ית זלפה אמתה
ויהבת יעקב לאתו׃ וילידת
זלפה אמתא דלאה בר תנין ליעקב׃
ואמרית לאה אתאנר ויקרת שמי
גד׃ וילידת זלפה אמתא דלאה בר
תנין ליעקב׃ ואמרית לאה בתשפחנא
חות לי אורי בכין ישבחנני עשיאן
ויקרת ית שמיה אשר׃ ואזול ראוב
ביומי חצד חשין ואשכח דודאין בחקלא ואיתי
יתהון ללאה אמיה ואמרת
רחל ללאה הבי כען מיבריד דלי
ואמרת לה הקים הוא זעיר דדברת
ית בעלי ואתסליו אוף ית דודאי
דברי ואמרת רחל תבע ישכב
עמיך בליליא חליפת דודאי דברי׃
ויעל יעקב מן חקלא בדמישא
ונפקת לאה לקדמיותה ואמרת
לוותי תיעול אורי אתרתנך
בדודאי דברי ושכיב עמיה בליליא
הדוא׃

והלוא כרוסיש בחלק׃ ישיב לו אדוני
הן שהרי הוא הוה ומין׃ סכריופריט יתר
שקיכו ׳׳כעב לעקום׳׳ וכ ודבר טעב שוי
לדברים ישים וכרעדה שהרי חלק וכל
היה טוהמה׃ שוא הוה בישראל ויהם
דמה להשוין להוות חלק על ישוי׃ ויוסף
בבעל פון בעלה וגדולה׃ ויושם בעל
ויוות׃ נכרה נבת יכבעם וכן בית יוחיב
ויועט ותנסכר אלו חד ויד בבת יופי
ויקבצו אחד ויבין לעומיון ויתבנן

Property of the Library of the Jewish Theological Seminary of America